

Foi'a acésta ese totu a opt'a dî — dar
prenumeratiunile se primescu in tôte diiele.

Pretulu pent-u Austria pe ann 6 fl. v. a. pe 1/2 de ann
3 fl. pe trei lune 1 fl. 50. cr.; pentru alte tiori: pe ann
7 fl. 20 cr. pe 1/2 de ann 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr.

Tote siodiunile si bani de prenumeratiune
sunt de a tramite la Redactiune:
Strat'a lui Leopoldu Nr. 33.

Crédia acela, care pôte!

Multe lucruri minunate,
Nici in visuri nevisate
Se intempla adi in lume,
Candu le-audi, ti-paru câ-su glume,
Si ti-paru, câ sunt povesci,
Câ sunt vörbe muieresci, —
Totusi lumea, ce nu vede,
Candu le-aude, le si crede.
Dar eu dîcu l'acele tôte:
Crédia-le acelu ce pôte!

Éta ca din o poveste
Se latî ciudat'a veste,
Câ la Beciu acolo susu,
La culesu de cucurudiu,
S'a formatu o reuniune,
Si acést'a cum se spune,
Stâ din ómeni liberali.
Beciu si ómeni liberali?
Eu respundu l'aceste tôte:
Crédia-acela, care pôte!

Deputatii adunara,
Ca sê reguleze éra
Caus'a de fruntaria
Intre noi si Romania;
Dar n'au ispravitu nimicu,
Si-astadi dualistii dîcu,
Câ romanii sunt de vina?
Câ romanii sunt de vina?
Eu respundu l'aceste tôte:
Crédia-le acelu ce pôte!

Multi romani se adunara,
Ca sê renoiésca éra
Suvenirea lui Buteanu,
Omoritu in modu tiranu,
Si la asta ocaziune,
Unu diariu magiaru ni spune,
Unu parinte oratoru
A vorbitu atîtiatoru.
Eu respundu l'aceste tôte:
Crédia acel'a, care pôte.

In diet'a unгурésca
Cu simtîre romanésca
Mi-se scóla-unu deputatu,
Care e romanu stimatu,
Si intréba de ministru
Ce-va lucru cam sinistru;
Ér ministrulu dâ din spate,
Dice c'a facutu dreptate.
Eu respundu l'aceste tôte:
Crédia-acela, care pôte.

Despre balulu din Siomeut'a,
Unde s'a jocalu „batu'a“,
(Se 'ntielege, câ in visu),
Ungurii in foi au scrisu,
Câ publiculu adunatu
Nencetatu a conversatu
Numai numai romanescu
Si nimica ungrescu.
Dar eu dîcu l'aceste tôte:
Crédia-acel'a, care pôte.

Nu de multu ni-a spusu Albin'a,
Cumca chiar si 'n Bucovin'a
In dieta s'a indusu
Limb'a nóstra, — dar ni-a spusu,
Câ l'acést'a pertractare
Unu romanu cu nume mare
Vorbî contra singurelu — —
Apoi e romanu si elu?
Eu respundu l'aceste tôte:
Crédia-acel'a, care pôte.

Se latise prin diuare
Noutatea fórte mare,
Câ Napoleonu in fine
Se simtiesce multu mai bine,
Câ de bóla a scapatu,
De curendu s'a carutiatu,
Si 'n Parisu s'a preamblatu,
Câ de totu s'a vindecatu.
Dar eu dîcu l'aceste tôte:
Crédia-acela, care pôte.

Carolu-voda, domnu alesu,
La 'mperati multi a purcesu;
Multe foi acuma dara
Ni vorbira si jorara,
Câ acea caletoria
E numai de curtenia,
Precum si-altii se mai ducu,
Num'asié de flori de cucu.
Inse eu respundu la tôte:
Crédia-acela, care pôte!

Gur'a Satului.

Scrisorile lui Pacala către Tandala.

Frate de cruce!

Seracu-su si misieli, raticitu in strainetate, ca vai de mine. Sum singuru.

Ah! ce gróznicu e a fi singuru.

Decátu sê petreci singuru, mai bine cu altii multi la olalta; decâtu singuru in lume, fara nici unu prietinu, mai bine — unguru si inca odata, decâtu sê traiesci singuru, mai bine sê ai o dragutia, séu sê fii renegatu. Renegatulu, ce e dreptu e obél'a si fratiloru sei si celor'a in a caroru castre i place sê linga blidele, — dar elu totusi e mai fericitu decâtu mine, cá-ci nu e singuru.

Dieu asié, frate Taudala, mi urescu dílele pe aice, cá-ci toti me parasira, (afara de creditori, cari me mai cercetéza câte odata,) ori unde m'asiu intórce nu aflu unu sufletu de romanu cu care sê-mi mai „mangaiu dílele“, nu sciu ce e caus'a, cá me uitara toti, cá dóra eu nu sum A. Muresianu, Barnutiú, Siulutiu, s. a. ca sê me uite romanimea asié inte?

In necasulu acesta alu meu la cine me voiú intórce, la cine me voiú adresá, de nu cátra tine, iubite prietene?! Da, sê-ti scriu dara tie una alt'a. Dar ce?

Sê-ti scriu noutáti de prin tíera si lume, cá Napoleonu e pe mórte, jidovii desperéza la bursa, sê-ti scriu cá pre tronulu Spaniei vreu sê se urce vre-o cincii-dieci de insi, sê-ti scriu cá tóta Europ'a e in dubietate despre cele ce se voru intemplá mane, séu despre iubirea si finéti'a, cultur'a, si dreptatea fratiloru magiari fatia cu noi?

Despre tóte aceste ast'a data nu-ti scriu, ci despre alte lucruri mai interesante, spre esemplu:

Despre teoreme geometrice!!! Equivalenti'a paralelipipedeloru!!!! Ce numimu diedru? Ce i tetraedru? . . . Planulu perpendicularu la estremitatea unei radie, este tangenta la sfera? — Séu déca nu-ti place: despre stele, cum fugu un'a dupa alta si nu se mai ajungu, séu despre lucruri si mai interesante: Cine a fostu Sophoclis, traiesce inca séu a moritu, unguru a fostu séu némtiu? séu sê-ti scriu daspre Antigone si despre versuri in limb'a greca comparate cu cele din limb'a lui Bendegutz. Pare cá vedu, cum faci din capu si-mi dai semnu a pricece, cá nu te pricepi la aste. Mi-pare reu, cá nu vrei sê me asculti, aste sunt fórte interesante.

Inse sciu eu ce-ti placu tie, da da sciu — povestile.

E bine, sê lasámu aceste, sê-ti spunu cum am patítu mai a de-una-di.

Esíndu de cu séra la preambulare me intelnescu cu fratele Tandala. Na taci, cá e bine, me gandeam, capatai unu ortacu.

Erá intr'o domineca dupa amediu. Ce sê fi facutu, am esítu si noi ca altii in padurice.

Eu nu sciu cum, cá in omnibus am ajunsu intre dóue domnisióre séu dómne, nu sciu ce au fostu, atát'a sciu, cá eram sê lesínu de putórea vream sê dícu de mirosulu parfumeloru, apoi blastematele me imbutusíra, incátu pe candu me coború eram batucitu ca merulu.

Indata ce am scapatu din carutia, de si sciu

proverbiulu cá: intre dóue nu te plóua, — totusi m'am joratu, cá mai bine ploiatu decâtu batucitu, va sê díca, nu mai siedu langa muieri. Facuramu o preambulare si ne miramu cum dulcea si sonor'a limba magiara, pe care ungurii aru vré sê-o introduca si in ceriu, nu se audiá nici intr'o parte.

Dupa preambulare ne puseramu la o mésa si eu me folosí de o vorba ce am invetiatu de la unu romanu bravu alu nostru si strigai „svai albe bier.“ Dar fratele Tandala se necasi si strigá si mai tare „nics,nics, halb sum.“ Ai fi potutu merge in orasiu si indereptu pana ce capetaramu ceva de mancatu si beutu, apoi pana am platitu? s'a facutu séra.

Fratele Tand'a nu-mi dadú pace puna nu me convosi a merge cu elu sê ne dainámu pe gondole.

Ah! ce domnedicescu e a se utiutiá pe gondola. Eram schimbatu cu totul, me simtiamu cá trebuie sê fia in mine unu mare tesauru, unu mare talentu de — poesia! Ah! Oh! frate, sér'a erá incantatória rapitória, farmacatória, lucitória; peste lacu se reversá o lumina plina-lina si senina, — peste déluri dulci lucruri, a lapetiloru lovri facea brazde de lumina! — Ah! ce fericite eram — nu asiú fi schimbatu cu unu canonicu, care si-anumera galbenii si compune testamentu — nepóteloru sale.

Da, eram fericitu ca tíganulu in raiu. Ortaculu meu incepú sê cante, inse

Elu cantarea nu sfarsise,
Candu gondol'a-mi siovál,
„Ce faci frate?“ amicu-mi díse
Si ca sér'a 'ngalbení.

Elu inchise ochii si continuá:

Ah! voiescu ca fericirea sê-mi aline alu meu doru,
Voiú sê cautu eu nemurirea, in astu lacu dorescu
sê moru!

Eu asemene mominte, nu o sê mai intelnescu

Vreu sê dícu vietiei: Dute! — — —

In momentulu urmatoriu fu in apa.

Asié! vorba sê fia! Elu sermanulu vediendu, cá a pierdutu balans'a, a cugetatu ca sê móra cu gloria deplina, a saratu in valuri. Eu incepui a ride cum se necasiá elu, — dar nici risiculu meu nu tienú multu, cá si eu perdui balans'a si lu-urmai. Seraculu de mine, eu am cadíutu victima risului.

Dar ce? in locu sê me cufundu nu me poteam miscá, eram in imala pana in genunchi si in apa pana in grumadi.

Ah! ce positiune poetica!!!

Spre nenorocirea nóstra unu blastematu ne rapí de ast'a fericire, cá prindiendu-ne de peru, ne scóse la lumea asta insieletória. — Acuma totu atát'a, i-am multiumitu si de aceea.

Dóue óre dupa mediulu noptii pe josu, flamandi si cam umedi ajunseramu a casa, ne culcaramu si dormiramu — ca scaldati!!

Asié amu patít'o noi, totu unu dracu, cá-ci am fostu si fericiti.

Pana la revedere.
remanu alu teu

frate de cruce
Pacala.

**Triluniulu jul.—sept. va es-
pirá acusi, — deci . . . etc. etc. etc.**

Doi democrati.

Carolu-voda, Domnu stimatu,
Incognito a plecatu,
Dar pe drumu lu-insocira,
Cu 'nnaltîmea sa venira
Inca si alti doi barbati,
Doi ministrii concediati,
Frundia verde 'n tulipanu:
Boerescu si G. Manu.

La Vien'a cum sosira,
Cesti ministrii ispitira,
Cu ce modru si potintia
S'aiba si ei audintia,
Ca doi ómeni democrati
La unulu din imperati;
Dar cerura tóte 'n vanu:
Boerescu si G. Manu.

Câ-ci la curte li se dîse:
„Nóue scirea ni venise,
Câ sunteti concediati,
Nu poteti dar sê intrati
Ca persóne oficiale!“
De nou pusu-au tóte 'nceale,
Sê nu umble 'n Beciu in vanu,
Boerescu si G. Manu!

Câ-ci ministrulu presiedinte
De la Tiarulu escelinte
In Livadia-a primitu
Unu ordu mandru, stralucitu;
Deci acum e ocasiune,
Cumca o decoratiune
Si ei sê primésca 'n vanu:
Boerescu si G. Manu.

Dar in fine dupa multe
Cereri si rogâri oculte,
Marii nostri democrati
Au fostu si ei acceptati;
Dar vai, ce au asceptatu, —
Unu ordu, ei n'au capetatu,
Deci umblara 'n Beciu in vanu:
Boerescu si G. Manu.

Gur'a Satului.

Calindariulu „Gurei Satului“

pe anulu 1870,

s'a pusu sub tipariu!

Pretiulu 40 or.

Nu se dau mai pucine decâtu 5 esemplarie.

TANDA si MANDA.

T. Auleo, frate Mando, câ reu o mai patîramu!
Nu sciu ce o sê fia cu noi?

M. Cum asié?

T. D'apoi vladic'a din Oradea-mare ne-a afuri-
situ si pe noi si pe jupanés'a Federatiune.

M. Dieu, frate, nu e gluma, inse vomu cautá
ce-va modru sê imblandîmu pe Sfînti'a Sa.

T. Ce modru?

M. Vomu castigá atare nasturelu (bumbu) ne-
trebnicu, cadiutu din reverend'a papei, si-apoi l'omu
darui Sfîntiei sale, — si-apoi in bucuri'a sa o sê uite
tóte.

Curiosu!

— Cupletu in prósa. —

Déca vediu, câ foile din Romani'a, cari despre
Societatea academica romana n'au scrisu nimica, pu-
blica corespundintie originale de la adunarea archeo-
logica din Copenhaga, cine n'ar esclamá cu mine:
Curiosu!

Déca vediu, câ „Gazet'a Transilvaniei“ de unu
timpu incóce nu mai are curagiulu a fi echoulu sim-
tiemintelorú nóstre natiunale, sum silitu sê me miru
si sê dîcu: Curiosu!

Déca vediu, câ parintele Moisîlu nici dupa atâte
provocâri nu mai vré sê faca socotéla despre hani
adunati pentru monumentulu lui Marianu, esclamu:
Curiosu!

Déca vediu, câ „Trompet'a Carpatiloru“ ga-
sesce ce-va nou si in „Concordi'a“, nu me potu re-
tîné sê nu dîcu: Curiosu!

Déca vediu, câ foile romanesci nu capetara
inca nici unu reportu despre ridicarea monumentu-
lui in onórea lui Ionu Buteanu, ci fura silite a scóte
impartesirile loru din foile unguresci, éراس dîcu:
Curiosu!

Déca vediu, câ liberalulu guvernú ungurescu
nu vré sê intarésca statutele societâti Petru Maioru,
cu mirare dîcu: Curiosu!

Déca vediu, câ la tóte optu ministériile n'avemu
optu diregatori romani, asîsdere dîcu éراس: Cu-
riosu!

Déca inse vediu, câ foile unguresci vorbescu
despre neuitatulu nostru Ionu Buteanu intr'unu
modu de totu barbaru, de asta nu me miru, câ-ci
ast'a e manier'a foiloru unguresci.

Post'a Gurei Satului.

Dlui N. . . Am primitu cu placere. Salutare. Nu uitá
promisiunea!

Insufletirea noastră natiunala.

I.

Intre poale.

II.

In adunarea comitatensa.

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoru: **Iosifu Vulcanu.**

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. Piati'a Pesciloru Nr. 9.